

the medical scene in South Africa, but welcomed the affiliation of the SAMA to itself which in effect had been 'the parent body' and Alfred Cox the skilled coxswain — 'a man greatly loved and honoured in his profession'.

BIBLIOGRAPHY

- South African Medical Journal* (1893): 20 April, p. 135.
Ibid. (1894): p. 140.
Ibid. (1895): November, p. 197.
Ibid. (1896): pp. 118, 164, 225, 248.
South African Medical Record (1906): p. 229.
Ibid. (1920): p. 26.
Ibid. (1924): pp. 63, 66, 69, 93, 135, 161, 166, 185, 193, 295, 319, 342.

- Ibid.* (1925): pp. 493, 511, 521, 539, 560.
Ibid. (1926): pp. 1, 217, 241, 350, 429, 555.
Medical Journal of South Africa (1920): p. 26.
Ib'd. (1922): p. 489.
Ibid. (1925): pp. 90, 106, 112, 114, 136, 173, 201, 205, 220, 265, 493, 511, 521, 539, 560.
Ibid. (1926): p. 208.
Journal of the Medical Association of South Africa (BMA): (1928): p. 14.
Ibid. (1931): pp. 580, 658.
Ibid. (1932): pp. 2, 385.
Ibid. (1933): p. 165.
Ibid. (1934): p. 153.
British Medical Journal (1945): p. 550.
Ibid. (1946): pp. 504, 505.
Ibid. (1950): pp. 77, 995.
Ibid. (1954): Vol. 2, pp. 597, 648, 706, 758, 933, 1053.
Burrows, E. H. (1958): *A History of Medicine in South Africa*. Cape Town: A. A. Balkema.

Inversie van die Uterus by 'n 14-Jarige Xhosa Meisie 'n Gevalbespreking

N. S. LOUW, J. VAN SCHOUWENBURG

SUMMARY

A case of inversion of the uterus in a 14-year-old Xhosa girl is reported. The probable precipitating factor was a submucosal stromal sarcoma. The treatment of the condition is discussed.

S. Afr. med. J., 57, 421 (1980).

'n Veertienjarige Xhosa meisie het 'n week voor opname in Tygerberg-hospitaal, Parowvallei, KP, by Uitenhage-hospitaal gepresenteer met 'n geskiedenis van iets wat deur die introitus prolabeer en tussen haar bene afhang. Die geskiedenis was nie baie betroubaar nie weens die taalprobleem en die lae intelligensie van die pasiënt, maar oënskynlik was die toestand pynloos en het sy geen simptome gehad nie, behalwe ongemak van die teenwoordigheid van die massa. Eers toe dit geïnfekteerd geraak en sleg geruik het, het sy hospitaal toe gegaan vir advies.

GEVALBESPREKING

Die pasiënt het op 13-jarige ouderdom begin menstrueer en haar siklus was gereeld (4/28). Haar laaste maandstonde was voor opname in Uitenhage-hospitaal. Daar was skynbaar geen veranderinge in die maandstondes nie. Sy het wel dismenoree gehad, maar dit was nie onuithoudbaar nie, en sy het nog nooit koitus beoefen nie. Sy het ontken dat sy ooit vantevore siek was of enige massaverlies gehad het.

Departement Verloskunde en Ginekologie, Tygerberg-hospitaal en Universiteit van Stellenbosch, Parowvallei, KP

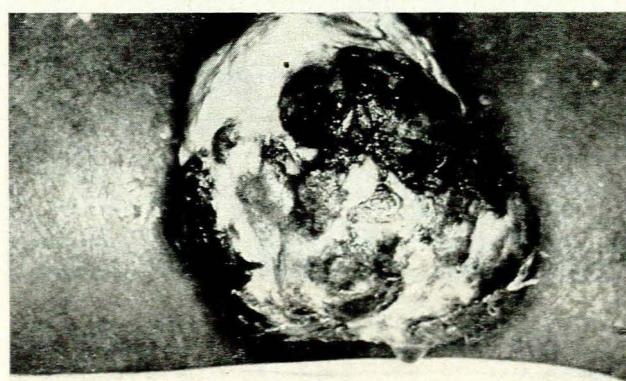
N. S. LOUW, M.MED. (O. ET G.), Hoofspesialis en Senior Lektor

J. VAN SCHOUWENBURG, M.B. CH.B., Kliniese Assistent

Ontvangsdatum: 17 Augustus 1979.

'n Biopsiemonster van hierdie geprolabeerde massa is by Uitenhage-hospitaal geneem, maar vanweë infeksie en degenerasie kon geen spesifieke patologiese diagnose gemaak word nie. 'n Laparotomie is uitgevoer en 'n diagnose van inversie van die uterus is gemaak. Daar is besluit om die pasiënt liewers na Tygerberg-hospitaal oor te plaas, en 4 dae later is sy daar opgeneem. Tydens opname was haar algemene toestand bevredigend. Haar bloeddruk was 130/80 mmHg, haar polsspoed 70/min, en haar temperatuur 36,8°C. Die kardiovaskuläre, respiratoriese, neurologiese en lokomotoriese sisteme was binne normale perke. 'n Buikondersoek het 'n vars subumbilikale litteken getoon, maar geen massas was tasbaar nie. Dermklanke was teenwoordig en sy het toe reeds opelyf gehad.

'n Massa van 12 × 7 cm het deur die introitus geprolabeer. Die oppervlakte was onreëelmatig, en areas van nekrose, infeksie en selfs gangreen was duidelik sigbaar (Afb. 1).



Afb. 1. Duidelik waarneembare areas van nekrose en gangreen.

Met berusting was dit 'n soliede, harde en onflessbare massa wat die duidelike ondelyning van 'n ghetakte tumor getoon het. Die Foleylakter wat sy tydens opname gehad het, was steeds in posisie.

Spesiale onderkiele het die volgende resultate gegee: witbloedseltesting ~ 800/ul, bloedbesinkingsnelheid ~ 60 mm/1ste h (Wester-gren), bacteriologiese onderkiele gemengde flora, al X-rayfoto's van die longe ~ skoon. In Binneaarse program het getoon dat die enigste afwyking 'n indukting aan die superior laterale en posterior aspekte van die haas was, waarskynlik a.g.v. eksterne druk.

Verdere behandeling As gevolg van die ekstensieve nekrose en areas van gingreen was dit nie raadsaam om die uterus te preser夫 nie, en is daar oortrek tot 'n vaginale hysterektomie. Gedurende die operasie is die diagnose van inversie van die uterus a.g.v. 'n fundale tumor bevestig (Afb. 2). Die tumor was swak afgabbaar en het noduler verloefkom, met 'n grys/pienk-snijvlak.



Afb. 2. Die fundale tumor is redelik swak afgabbaar, maar dit bestaan uit een derde van die prolaberende massa.

Omdat die blaas veralgetrekken en die operatiewe vlak baie bloederig was en gevlykk moeilik gedefinieer kon word, is besluit om te voltooi met 'n subtotal vaginale hysterektomie. Nadat die uterus verwyder was, was dit opvallend hoe maklik die vormlose servikale stomp die normale vorm en posisie ingenom het.

Patologiese verslag. Die anatomie het uit 'n oopgesnyde uterus van $8 \times 6 \times 4.5$ cm bestaan en 'n noduläre en necrotiese voorkoms gehad. Die tumor het uit spoelvoermige selle bestaan wat tussen die spierbondels ingefiltreer het. Die mitotiese tellings in die tumor was hoog (tot 10 mitoses per hoëveldvergraving). In sommige snitte het die tumor tot teenaafl die serosale oppervlakte gestrek. Stromale sarkoom is gedignoseer.

Postoperatiewe verloop. Antibiotiese dekking met binneaarse en later mondlike ampiëllien is vir 7 dae gegee. Haar postoperatiewe herstel was onverpoosd. Alhoewel die tumor geheel en al verwyder was, is daar toegesluit dat adjuvante therapie hier aangedui was omdat dit 'n uiters maligne tumor was. Daar is op adriamisin as ekstra dekking besluit om dat: (i) die pasiënt nog jonk was en die moontlikheid van kardiale skade, as toksiese effek van die middel, uiteraard was; en (ii) die behandeling binne die bestek van 3 naaande voltooi kon word, wat herhaalde opvolgbehandeling en behandeling sou uitsluit (naaengenoemdes is natuurlik 'n groot probleem met hierdie pasiënte). Ongewyklik is die behandeling na die eerste kursus onderbreek omdat die pasiënt op eie verantwoordelikheid huis toe gaan het.

BESPREKING

Inversie van die uterus vind meestal plaas na kraam, en veral as die plasenta nog hewens is nie. Gewoonlik is dit 'n akute toestand wat gepaard gaan met 'n toestand van skok. Dat dit hier plaasgevind het by 'n jong, nullipareuse 14-jarige meisie sou die gebruiklike skokbeeld is seldsaam genoeg so hierdie geval te rapporteer. Nog meer uitsonderlik was die chirurgiese ingreep van 'n subtotal vaginale hysterektomie. Miomata kom selde voor by tienderjariges; indien wel, is dit heel dikwels 'n maligne toestand, soos in die geval van hierdie pasiënt. Die oorsaak van die inversie kan besmoontlik verklaar word a.g.v. prolabering van die tumor, eers deur die servikale os en daarna deur die interitus, wat dan die inversie bewerkstellig het. Die dimensioe moet beslis van groter intensiteit gewees het as wat algemeen kon word van haar klakte daarvan. Die fyt dat die gebruiklike skokbeeld nie teenwoordig was nie kan slegs verstaan word indien aanvaar word dat dit 'n gestaalgte proses van uitdrywing van die gewas was.

Dit is natuurlik uiterstens moerdant dat die pasiënt nie haar chemoterapie kon voltooi nie. Die hoë mitotiese telling maak haar prognose uiterstens week.

Dank word betuig aan die Eerste Mediese Superintendent van Tygerberg-hospitaal vir toestemming tot publikasie.